

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.278/04

Brčko, 13.07.2004. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Dragane Tešić, kao predsjednika vijeća, Josipe Lucić i predsjednika suda Damjana Kaurinovića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice A. F. iz G. H., koju zastupa punomoćnik O. M., advokat iz B., protiv tuženih H. M1. i H. M2. iz M., kojeg zastupa punomoćnik Š. D., pravnik iz B., radi neosnovanog obogaćenja, odlučujući o žalbi punomoćnika drugotuženog izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.43/96-I od 28.05.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 13.07.2004. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba Š. D. iz B. se ODBIJA i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.43/96-I od 28.05.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.43/96-I od 28.05.2004. godine Š. D., pravniku iz B., vlasniku Biroa...J. iz D. H., uskraćeno je dalje zastupanje drugotuženog H. M2. u postupku koji se vodi po tužbi A. F. protiv H. M1. i H. M2., a radi neosnovanog obogaćenja.

Protiv ovog rješenja žali se Š. D. zbog pogrešne primjene materijalnog prava i prekoračenja ovlaštenja i ističe da uredujući sudija nema mandat i ovlast da ocjenjuje zakonitost konačnog upravnog akta izdatog od organa općine G. i da nije utvrdio da se bavi nadripisarstvom koje predstavlja krivično djelo, a da ima odobrenje za obavljanje pravnih poslova (zastupanje pred sudom, pisanje pravilnika o radu i drugih akata, ugovora i drugih pismena) i propisanu stručnu spremu, da navedene poslove obavlja od 1991. godine i da je poreski obveznik. Dalje navodi da je uredujući sudija na osnovu ličnog stava bez materijalnih dokaza zaključio da se bavi nadripisarstvom i traži da drugostepeni sud utvrdi i ocjeni da li se bavi nadripisarstvom ako ima zakonito odobrenje i propisanu stručnu spremu i potrebno znanje za poslove koje obavlja.

U odgovoru na žalbu, punomoćnik tužiteljice, advokat O. M. je istakao da su navodi žalbe neosnovani, da žalitelj nije legitimisan za izjavljivanje žalbe u smislu člana 39 stav 2 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", broj 5/00, 1/01 i 6/02) u daljem tekstu ZPP-a i da žalbu može izjaviti samo stranka koju je žalitelj zastupao, pa predlaže da Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine žalbu odbaci u smislu člana 307 ZPP-a ili da odbije kao neosnovanu u smislu člana 295 ZPP-a.

Žalba nije osnovana.

Ovaj sud je rješenje prvostepenog suda ispitao u granicama razloga istaknutih u žalbi u smislu člana 292 ZPP-a, a u vezi sa članom 308 ZPP-a (i u žalbenom postupku sud raspravlja u granicama žalbe, važi pravilo dispozicije stranaka sa svojim pravima) i razloga predviđenih u članu 283 ZPP-a zbog kojih se rješenje, kao i presuda, može pobijati:

- "1. zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka;
2. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
3. zbog pogrešne primjene materijalnog prava."

te je ocjenio da je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je žalitelju uskratio dalje zastupanje drugotuzenog u navedenom parničnom postupku i za takvu odluku dao valjane pravne razloge koje i ovaj sud prihvaća.

Dakle, za odlučivanje o osnovanosti podnesene žalbe od odlučnog je značaja da li je prvostepeni sud pogrešno primjenio materijalno pravo, odnosno da pri odlučivanju

- nije primjenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primjeniti (subsumpciona greška) ili
- nije pravilno primjenio odredbu materijalnog prava (interpretaciona greška).

Iz obrazloženja prvostepenog rješenja proizilazi da je žalitelju uskraćeno zastupanje na osnovu člana 39 stav 2 ZPP-a, a pošto je utvrđeno da se u tom trenutku kao punomoćnik pojavljuje pred Osnovnim sudom Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u većem broju predmeta, odnosno u 26 raznih predmeta u vidu zanimanja i za nagradu bavi pružanjem pravne pomoći, što uostalom ni sam žalitelj nije dovodio, a niti žalbom ne dovodi u sumnju (za obavljanje pravnih poslova zastupanja i drugih ima odobrenje, propisanu stručnu spremu i plaća porez, kako sam tvrdi).

Tačno je da žalitelj ima odobrenje za obavljanje dopunske djelatnosti pružanja pravne pomoći (rješenje Općinske službe za komunalne poslove i poduzetništvo općine G. broj 03/4-21-1658/03 od 12.06.2003. godine), ali kako je Zakonom o prestanku važenja Zakona o pružanju pravne pomoći ("Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", broj 2/02) prestao da važi Zakon o pružanju pravne pomoći na području Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni list SRBiH", broj 11/77), to je žalitelju već samim Zakonom uskraćeno pravo pružanja pravne pomoći i kao osnovne i kao dopunske djelatnosti za nagradu na području Distrikta.

Naime, na području Distrikta ovlaštenje za pružanje pravne pomoći za sada imaju Kancelarija za pružanje pravne pomoći, advokati, advokatski pripravnici i stručni saradnici (regulisano Zakonom o kancelariji za pravnu pomoć i Zakonom o advokaturi), a pružanje pravne pomoći za nagradu od lica izvan ovog kruga je neovlašćeno, bez obzira da li raspolaže potrebnom pravnom spremom i stručnošću (bitno je samo da nema formalno zakonsko ovlaštenje), odnosno pružanje pravne pomoći u vidu zanimanja bez ovlaštenja, a za nagradu je nadripisarstvo, a nadripisar je lice koje se neovlašćeno (neovlašćeno znači da ne ispunjava uslove po Zakonu o advokaturi i naprijed navedenim zakonima Distrikta) u vidu zanimanja i za nagradu bavi pružanjem pravne pomoći.

Kako se žalitelj u vidu zanimanja i za nagradu bavi pružanjem pravne pomoći (plaća porez za ovu djelatnost i ne negira da je nagrađen), a da nema ovlaštenje i kako sud po službenoj dužnosti pazi da li se kao punomoćnik pojavljuje lice koje se bavi nadripisarstvom cijeneći sve okolnosti koji mogu da ukažu na bavljenje tim poslom (punomoćnik je u većem broju sudskih postupaka), a neovisno od postojanja presude za krivično djelo nadripisarstva, to je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je žalitelju uskratio zastupanje i pri tome pravilno primjenio materijalno pravo.

Uskraćivanje zastupanja znači da žalitelj ne može poduzimati radnje zastupanja u postupku od momenta donošenja prvostepenog rješenja i ni u kom slučaju ne može značiti uskraćivanje prava na žalbu, odnosno ne može značiti da žalitelj nije ovlašten za podnošenje žalbe, kada pravo na žalbu nije uskraćeno odredbom člana 39 ZPP-a, radi čega se žalba ima smatrati dopuštenom.

Prema tome, žalba koju je izjavio Š. D. je dopuštena (izjavljena od ovlaštenog lica), ali razlozi istaknuti u žalbi ne stoje, radi čega je žalbu kao neosnovanu valjalo odbiti i prvostepeno rješenje potvrditi na osnovu člana 307 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić